

Subscribe and Save: Ordering Chametz on Pesach

I. Ownership of Chametz Gifts that Arrive on Pesach

1. ספר העיטור עשרת הדיברות - הלכות ביעור חמץ דף קנו טור ג

עלינו להחמיר שנהגו עכשיו שישראל מקבל דורון חמץ מן המנחה ולמעלה ונעשה חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח שאסור בהנאה ומערימין בזה ולפיכך היה לנו לגדור גדר עליו

2. הגהות מיימוניות הלכות חמץ ומצה פרק א אות ג

מעשה ששלח נכרי פת לישראל ביו"ט אחרון של פסח וקבלתו הנכרית שלא בפני היהודי ובהודע לישראל צוה להצניע בבית הנכרי ולמחר שאלו לר"י והתירו משום דהיתרא ניחא ליה למיקני ולא איסורא הכי נמי לא היה דעת ישראל לקנות חמץ בפסח עד למחר ולא קרינן ביה חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח

3. שלחן ערוך ס' תמח ס"ב

אם אינו יהודי מביא לישראל דורון חמץ ביום אחרון של פסח לא יקבלנו הישראל וגם לא יהא ניכר מתוך מעשיו שחפץ בו וטוב שיאמר שאינו רוצה שיקנה לו רשותו.

4. משנה ברורה סימן תמח ס"ק ה-ו

לא יהא ניכר וכו' - דאם יהא ניכר שחפץ בו כגון שאומר לו הנח במקום צנוע פלוני [ז] בחצרי חצרו קונה לו אבל אם אינו ניכר אף שעכו"ם משאירו להדורון בתוך ביתו שרי דמסתמא איסורא לא ניחא ליה וחצרו אינו קונה לו בע"כ וע"כ אפילו אם היה זה ביו"ט ראשון נמי שרי: וצריך ליזהר לכפות עליו כלי עד הערב אם הוא שבת או יו"ט אפילו יו"ט האחרון א"כ הביאו ביו"ט האחרון סמוך לחשיכה שבשעה מועטת אין לחוש שמא ישכח ויאכלנו ואם הוא חוה"מ צריך לעשות לפניו מחיצה גבוה י"ט כמו שנתבאר לעיל סימן ת"מ:

Kinyanim and E-commerce

5. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף עד עמוד א

אמר רב פפי משמיה דרבא: האי סיטומתא קניא. למאי הלכתא? - רב חביבא אמר: למקניא ממש, רבנן אמרי: לקבולי עליה מי שפרע. והלכתא: לקבולי עליה מי שפרע. ובאתרא דנהיגו למקני ממש - קנו

6. שולחן ערוך חושן משפט הלכות מקח וממכר סימן רא ס"ב

וכן כל דבר שנהגו התגרים לקנות בו כגון על ידי ב שנותן הלוקח פרוטה למוכר, או על ידי שתוקע לו כפו, (או במקום שנהגים הסוחרים שמוסרים לקונה המפתח) (הגהות מיימוני פ"ז דמכירה), וכן כל כיוצא בזה.

7. UCC § 2-401. Passing of Title

(2) Unless otherwise explicitly agreed title passes to the buyer at the time and place at which the seller completes his performance with reference to the physical delivery of the goods,

despite any reservation of a security interest and even though a document of title is to be delivered at a different time or place; and in particular and despite any reservation of a security interest by the bill of lading

- (a) if the contract requires or authorizes the seller to send the goods to the buyer but does not require him to deliver them at destination, title passes to the buyer at the time and place of shipment; but
- (b) if the contract requires delivery at destination, title passes on tender there.

8. Comparative Law Studies relating to Economic Issues in Light of Israeli and American law (2010) Ron Kleinman and Amal Jabareen (chapter 26)

As mentioned above,⁷³ according to Israeli law, ownership of merchandise sold in an online sales transaction is transferred to the buyer only when it is handed to him physically, and, until then, the buyer has only a contractual right to receive the product. Therefore, if we base the halakhic validity of e-commerce transactions on Israeli law by virtue of “the law of the State is law,” we must conclude that the ordering and paying for the goods constitutes an enforceable contract, but is insufficient for transferring ownership of the goods.

Even if we were to base the halakhic validity of e-commerce transactions on custom, by virtue of the principle of *situmta*, the end result is the same. As mentioned, custom is based on the modes of behavior and the thoughts of the public at large. In order to verify the custom in this case, it is imperative to ascertain what people who execute online sales transactions generally think. In our opinion, the average buyer who purchases a product over the Internet knows that the vendor is obligated to supply the product for which he has paid on the date stipulated in the web site’s terms and conditions. But, in most cases, the buyer is totally unaware of the legal issue of the point in time in which ownership of the merchandise is transferred to him. We thus have a situation wherein no clear “custom” exists as to the moment of transfer of ownership.

Since no clear custom exists, the law of *situmta* cannot be applied to the moment of transfer of ownership, and this issue must be decided according to ordinary Jewish property laws. Halakhically, transfer of ownership of movables occurs only upon *physical delivery* of the movables to the buyer, at which point ownership is effected by “pulling” (*meshikhah*) or “lifting” (*hagbahah*).⁷⁴ This, therefore, is the moment in which ownership of the item is transferred to the buyer who purchased it over the Internet.⁷⁵

⁷⁵ The conclusion we arrived at in this paragraph is based on R. Asher Weiss (in a conversation with Dr. Kleinman).

According to the UCC, the moment of transfer of ownership is contingent upon the method of delivery stipulated in the contract of sale. The conditions of usage of the major American e-commerce web sites provide that the vendor undertakes to ship the merchandise to a specific destination. In such circumstances, the UCC states that ownership is transferred to the buyer only when the merchandise reaches its destination.

9. Amazon Policy (Last updated: September 14, 2022, <https://www.amazon.com/gp/help/customer/display.html?nodeId=G1SRVFF3MG9K7YVW>)

All purchases of physical items from Amazon are made pursuant to a shipment contract. This means that the risk of loss and title for such items pass to you upon our delivery to the carrier.

10. Walmart Policy (<https://www.walmart.com/help/article/walmart-com-terms-of-use/3b75080af40340d6bbd596f116fae5a0>)

Products will be shipped to an address designated by you, if applicable, so long as such address is complete and complies with the shipping restrictions contained on the Walmart Sites. All transactions are made pursuant to a shipping contract, and, as a result, risk of loss and title for Products pass to you upon delivery of the Products to the carrier.

II. Responsibility for Loss or Theft

11. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ה עמוד ב

אמר מר: יכול יטמין ויקבל פקדונות מן הנכרים - תלמוד לומר לא ימצא. הא אמרת רישא: שלך - אי אתה רואה, אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה! - לא קשיא; הא - דקביל עליה אחריות, הא - דלא קביל עליה אחריות. כי הא דאמר להו רבא לבני מחוזא: בעירו חמירא דבני חילא מבתייכו, כיון דאילו מיגנב ואילו מיתביד - ברשותייכו קאי ובעיתו לשלומי - כדילכון דמי, ואסור.

12. שלחן ערוך ס' תמ ס"א

נכרי שהפקיד חמצו אצל ישראל, אם הוא חייב באחריותו מגניבה ואבידה, בין שהוא בביתו, בין שהוא בכל מקום ברשותו - חייב לבער. הגה: ואפילו חזר והפקידו ביד נכרי אחר (הגהות אלפסי פרק קמא דפסחים ב'). ע"כ הגה. ויש אומרים שאפילו אינו עליו אלא שומר חנם, שחייב בפשיעה - חייב לבערו, ואפילו אם אינו חייב באחריותו בדין אלא שידוע שהנכרי אלם וכפהו לשלם אם יאבד - חייב לבערו, ויש חולקים.

13. משנה ברורה סימן תמ

(ח) וי"א וכו': ולכתחלה [יה] יש לחוש לדעה זו
(ט) ויש חולקים: דכיון שהישראל לא קיבל עליו אחריות והוא פטור מדין התורה [כב] ומדין המלכות אין החמץ נחשב כשלו ע"י כפיית העכו"ם. ומ"מ [כג] העיקר כדעה הראשונה
שער הציון [כב] דאם היה חייב מדין המלכות, לכולי עלמא חייב לבער [אחרונים]:

14. חק יעקב סימן תמ ס"ק ד

חייב לבערו. ואם עבר ולא ביערו כתב המ"א [ס"ק א] אם בא עכו"ם אחר פסח רשאי ליתן לו החמץ, כדאמרינן [בבא קמא צו, ב] הגוזל חמץ ועבר עליו הפסח אומר הרי שלך לפניך. ומכל מקום י"ל דאסור מהאי טעמא ליתנו לו, שמא יחזור העכו"ם וימכרנו לישראל ויכשל ישראל בחמץ שעבר עליו פסח, ע"כ תוכן דבריו. משמע מדבריו דפשיטא ליה דחמץ זו אסור אחר פסח, ולענ"ד אין זה דבר פשוט, דכיון דחמץ הוא של עכו"ם (הנפקד) [המפקיד] והדרי ליה בעינא. אף שישראל עבר עבירה על שלא ביערו, מכל מקום הוי ליה חמץ של עכו"ם שעבר עליו פסח דמותר בהנאה

15. ThePackageGuard.com (<https://www.thepackageguard.com/package-theft/ups-package-theft>)

Generally speaking, UPS doesn't take responsibility for packages that were successfully delivered but then stolen.

16. Washington News (<https://www.wusa9.com/article/news/verify/who-is-responsible-if-your-package-is-stolen/65-52b8f478-8aee-4cf4-951b-848f263602f4>)

QUESTION: Who is responsible if a thief steals your packages: the retailer, the carrier or you?
ANSWER: Typically, you're out of luck, unless the retailer decides to be generous. Delivery companies say they're not responsible for reimbursement if the package was successfully delivered to the correct house. A spokesperson for one of the carriers compared leaving packages unattended to leaving a wallet in an unlocked car.

SOURCES: Anonymous -- Amazon spokesperson, Jonathan Lyons -- FedEx spokesperson, Dawn Wotapka -- UPS spokesperson, Michael Hotovy -- U.S. Postal Service spokesperson, Bea Garcia -- Deutsche Post DHL, Hugh Carew -- Metropolitan Police Department spokesperson

Mistaken Purchase

17. חק יעקב סימן תמח ס"ק ה

ואם עכו"ם נתן או מכר לישראל חיטים וכהאי גוונא וקיבלם הישראל ממנו ואחר פסח נודע לו שהיה בתוכו חמץ, לכאורה נראה דהחמץ מותר לאחר פסח כדין חמצו של עכו"ם. וכו' ונמצא זכיה בטעות ואינו זכיה.

18. מקור חיים (לר"י מליסא) ביאורים סימן תמח ס"ק ג

דורון. עיין חק יעקב ס"ק ה' ולפענ"ד נראה לאסור דנהי דודאי דמותר ליקח המעות מהעכו"ם כיון דאמת הוא דהיה מקח טעות כדמוכח בע"ז [עא, ב], גבי הלוקח גרוטאות ונמצא בו ע"ז, מ"מ החמץ נראה דאסור, דהא מבואר בחו"מ [סימן רלב סעיף כב] דהמקח שנמצא בו מום (דהחמץ) [דהחפץ] באחריותו לגניבה ואבידה עד שיודיעו להמוכר. ועוד דהא בדיניהם ודאי דאין יכול לתבוע מעותיו מהעכו"ם ולא גרע מאחריות של עכו"ם אלם המבואר בסימן ת"מ [ס"א], ומכ"ש כאן דמחק ודינא דמלכותא חייב. ועוד דאפשר דמדינא נמי הוי כשומר שכר בהאי הנאה דתפס ליה אזוזי והוי כמשכון וכיון דחייב באחריותו הרי הישראל עובר עליו בבל יראה והיה חייב לבערו. ולדעת המגן אברהם בסימן ת"מ [ס"ק א] בחמץ של עכו"ם שתחת יד ישראל שקבל עליו אחריות דהחמץ אסור, ואפילו לדעת החק יעקב דמתיר שם [ס"ק ד] מ"מ אפשר לומר דהכא דהחמץ הוי כמשכון ביד ישראל על מעותיו דגרע כמו שכתב הפנ"י בחידושו בסוגיא דעכו"ם שהלוח [פסחים לא: בד"ה בכולה].

III. How much do you want the Chametz?

19. שלחן ערוך ס' תנ ס"ז

אסור להשכיר כלי לנכרי בפסח כדי שיבשל בו חמץ אבל משכיר לו חמור להביא עליו חמץ: הגה: ויש מתירים להחם חמין בכלי חמץ.

20. מגן אברהם סימן תנ ס"ק יא [וכ"כ המ"ב]

אסור להשכיר וכו'. שרוצה בקיומו ע"י ד"א שלא יבקע הכלי (טור) ונ"ל דה"פ שהוא רוצה שישאר ויתקיים החמץ בתוכו שאם יטול החמץ מהקדירה בעודנו ע"ג האור יבקע הכלי אצל האור וא"כ נהנה מחמץ אבל בתנור לא שייך זה כנ"ל דלא כב"י ועוד כיון שהכלי עצמו אסור בהנאה אסור להשכירה לכתחלה (טור)

21. מאמר מרדכי סימן תנ סק"ז

ומבואר מדברי מרן ז"ל בב"י דר"ל דמאחר שרוצה שלא יבקע הכלי נמצא שרוצה בקיומו של איסור שאם יבקע יפסיד התבשיל והוא אינו רוצה שיבקע הילכך רוצה הוא בקיומו של איסור

22. פסקי תשובות אורח חיים סימן תנ אותיות ז-ח

וביאור ענין "רוצה בקיומו של חמץ", כי לכא' כל החמץ שמוכר במכירת חמץ לפני פסח לנכרי הרי רוצה בקיומו, כי משום כך מוכרו ולא ביערו ושורפו, אלא הענין הוא, כי באמת אין לו צורך בחמץ זה דווקא, ומה שאינו מבערו הוא משום שאינו רוצה להפסיד ממנו, ואם ישלם לו הנכרי את מחיר החמץ במלואו, ודאי שאינו רוצה בקיומו של החמץ, אבל במקרה שחפץ דווקא בחמץ מסוים ואפילו תמורת תשלום לפי שויו של החמץ לא יסכים למכרו, הרי זהו "רוצה בקיומו של חמץ" ואף ע"י מכירה לנכרי קודם פסח אין להתירו, משום שעיקר המכירה הוא שמגלה בזה דעתו שאינו חפץ בחמץ ומבטלו, וברוצה בקיומו אין גילוי דעת כזה.

ולאור המתבאר יוצא לדינא, שמי שקונה קודם פסח מוצרי חמץ בכוונה שיהיה מיד לאחר הפסח מזונותיו מוכנים לפניו, ולימות הפסח מוכרו במכירת חמץ לנכרי, יש איסור בדבר שנראה כרוצה בקיומו של החמץ וכו' יש שדנו לאסור למכור במכירת חמץ לנכרי חלה מ"ב חלות של צדיק שאדם שומר למשמרת ולסגולה, והוא הדין לשאר דברי חמץ החשובים יותר משווייו של החמץ כגון גרעין חטה (שנתחמצה ע"י לתיתה) שחרט עליה הפסוק ארץ חטה ושעורה וכו'

23. תשובת הגר"צ שכטר (י"ד ניסן תש"פ)

וכשמוזמינים את החמץ בחוש"מ זריכים לדקדק שלא לקחת מאכל מקוים שזחנות של הנכרי ולזקש ממנו שימכרנו לו לאחר החג, דזה ממש עושה מעשה בגוף החמץ בפסח ואסור מטעם רוצה בקיומו, אלא לזקש דרך הטלפון (או האינטרנט) שישלח לו לזיתו זיום מקוים לאחר הפסח, ולזקש מהם שלא יקדימו לשלחו.

ובאם כן יקדימו לשלחו ויגיע לזיתו בפסח, אף שחזרו של אדם קונה עצורו אפילו שלא מדעתו, אך אינו קונה לו בעל כרחו, (חוס' פ' חזקת הבתים. כלומר, חוץ מגט אשה).

ובאם יכניסו את קופסת החמץ מן המרפסת אל תוך הבית בפסח, נוסף על צעיית טלטול מוקנה שיש בדבר, [אשר את זה אפשר לפתור ע"י טלטול ברגליו, לפי המשנ"צ], כבר יהי' בזה משום רוצה בקיומו. וכן אם הניחו UPS את קופסת החמץ על המרפסת שלו בפסח, והתחילו גשמים יורדים, והוא מכסה את הקופסא בתיסוי של פלסטיק כדי שלא יתקלקל, הרי אף בזה ג"ג יש כאן רוצה בקיומו בקו"ע, דקיי"ל כדעת הטור שאסור. וזריכים להזהיר את כל בני הבית, הקטנים עם הגדולים, על כך, שלא יכניסו וכו' וגם לא יכסו וכו'.

24. שו"ת חתם סופר חלק א (אורח חיים) סימן קטז [וכ"כ בס' קיט]

ומה דבדיק לן מחו' הגנ"י על דברת מג"א סי' תמ"ח סק"ה דבנותן חמצו ע"מ להחזיר ליכא אלא משום חומרא דחמץ אבל מעיקור הדין שרי, וקשה הא רוצה בקיומו של חמץ שאם יאבד באונס פטור הנכרי לשלם, ואפילו למ"ד חייב לא בעי למיקם עמו בדינא ודיינא, אלו דברי מחו' הגנ"י:

ולפע"ד לא מצינו רוצה בקיומו אלא ברוצה להרוויח כמו שכרו לשבור ביי"נ או בקיום כלאים במס' ע"ז ר"פ השוכר [ס"ג ע"ב] ובפ' אין מעמידין [ל"ב ע"א] גבי חרס הדריינא שרוצה בקיומו ליהנות בסמיכת כרעי המטה, וכן המשכיר יורה לבשל בו חמץ בטור ומג"א סי' ת"נ, אבל להיות ניצל מהפסדו לא שמענו, דהרי הרהינו אצלו ואומר מעכשיו מותר אע"ג אם נאבד באונס יהי' הנכרי פטור מלשלם ורוצה הישראל בקיומו, והמקבל אחריות חמצו של נכרי בביתו של נכרי מותר אע"ג דבודאי רוצה הוא בקיומו שהרי קיבל אחריותו, ואומרים באיסורי הנאה הרי שלך לפניך אעפ"י שעי"ז רוצה בקיומו והכל שלא להפסיד קרנו אבל לא להרוויח, הנלע"ד כתבת':

25. מקור חיים (לר"י מליסא) ביאורים סימן תנ"ס ק"י

תדע דהא מקבל אחריות על חמצו של עכו"ם בביתו של עכו"ם מותר וכו' לכן נראה דדוקא כשנהנה בקיומו של חמץ אסור וכו' ומשום הכי ה"נ דוקא כשמשכיר אסור משום דאז נהנה בקיומו של חמץ שאם יטול החמץ יתבקע הכלי וכשיתבקע הכלי אז יפטור העכו"ם מליתן השכירות כמבואר בחו"מ סימן ש"ט בש"ך ס"ק א' [בשם המרדכי], מטעם דמצי אמר לא קצבתי ליתן לך שכירות רק בהחזרת הכלי אבל בפריעתו לא אתן לך עיי"ש. וא"כ בקיומו של חמץ מגיע לו הנאה מחודשת דהיינו השכירות אבל הצלת היזק לא חשיב הנאה דהוי כמבריח ארי כמבואר בהלכות נדרים [פ"ו ה"ד] ולהכי במשמר בחנם וכן המקבל אחריות בביתו של עכו"ם מותר.

26. שו"ת שבט הלוי חלק ד סימן מט

הנה מש"כ דאם רוצה בקיומו של חמץ ע"י שמוכר לו בהערמה (כב' התבו"ש) דזה הוי כקבלת אחריות דאינו אסור רק כשהוא ברשותו משא"כ כשהוא ברשות גוי, - והדברים תמוהים לענ"ד דאם ניחות ליסוד איסור רוצה בקיומו גם מה שהוא ברשות גוי לא יצילנו מזה כש"ס ע"ז ס"ג ע"ב וס"ד ע"א, וכן משו"ע או"ח סי' ת"נ, ע"ש במג"א ס"ק י"א - אלא ע"כ דין רוצה בקיומו לחוד ודין קבלת אחריות לחוד - והא דבאמת במכירה וכה"ג אין איסור רוצה בקיומו, היינו כמש"כ הגאון חו"ד במקו"ח שם דהצלת נזק לא חשיב הנאה לענין זה, ואיסור רוצה בקיומו של חמץ הוא רק מצד איסור הנאה, משא"כ רוצה בקיומו של ע"ז דהוא מטעם חיוב ביטול וביעור של ע"ז כמש"כ רש"י בע"ז שם, וחילוק במקו"ח דומה למש"כ הח"ס, וע"ש שכ' דבמקום פסידא לא חיישינן לאיסור רוצה בקיומו בחמץ.

ועכ"פ נר' דבזה צודק כב' דדבר מגונה הוא למכור לכתחילה כדי שיהיה לו מיד אחה"פ, מ"מ באין עצה אחרת וגם הוא מקום הפסידא כדאים הם המתירים לסמוך עליהם

27. שו"ת מהר"ם שיק אורח חיים סימן רכה

אשר שאל אם רשאי בחול המועד לעשות שלוס"ס על חמץ ליקח אחר הפסח כפי הזמן המוגבל ביניהם, שדרך לעשות שלוס"ס אפילו אין בבית המוכר דבר מן החמץ ההוא, או עם הגוי שיש לו חמץ ההוא אבל אינו קונה אותו בשעת השלוס"ס רק בזמן הקבוע ביניהם דהנה התוס' בע"ז דף ס"ד כתבו דרוצה בקיומו בכלאים אינו אסור אלא במחשבתו ניכרת מתוך מעשיו בגוף הכלאים, עיין שם בד"ה רבי עקיבא אומר דאז מחזי כזריעה. ואם כן אפשר לומר דגם ברוצה בקיומו אינו אסור אלא בעושה מעשה ומחשבתו ניכרת מתוך מעשיו דרוצה בקיומו אז מיחזי כנהנה או סרך הנאה, מה שאין כן במחשבה בעלמא לא שייך מיחזי כנהנה. ולפי מה שכתבתי דאפילו לא קיימא לן כהפרי חדש כדמוכח מהירושלמי, מכל מקום בלא עשה מעשה בגוף האיסור הנאה, אין איסור משום רוצה בקיומו. ואם כן בנידון שהתחלנו בו שאינו עושה מעשה באיסור הנאה, איכא למימר דאפילו אם יש לחוש לרוצה בקיומו אינו אסור.

28. Bais Havaad Halacha Center (<https://baishavaad.org/may-one-sell-sourdough-starter-over-pesach/>)

Rav Forcheimer writes about a case where someone is making a simcha after Pesach and bakes challah and cakes beforehand and sells it to a non-Jew over Pesach. Even though he wants the chometz to be around, Rav Forcheimer says that this is not a problem because the issue of rotzeh b'kiyumo is only when one is deriving benefit from the existence of the chometz on Pesach. Getting enjoyment after Pesach from chometz that was sold over Pesach would not have this issue.

IV. Can you return it if you ordered Chametz before pesach and it became asur?

29. הרב אפרים שפיגלר (אוסף גליונות בהר תשע"ח, גליון נג)

קנה בטעות חמץ לאחר הפסח מחנות שלא עשתה מכירה כלל האם שרי להחזיר החמץ לחנות ולהחליפו במוצרים אחרים? תחילה יש לברר אי המחזיר מוצר לחנות דנים ליה כמבטל המקח מעיקרו או דחשיב כחוזר ומוכר החפץ למוכר ונפק"מ לנידון דידן דאי חשיב כחוזר ומוכר המוצר לחנות אסור להחזיר החמץ ולקבל תמורתו כיון דהוי איסור"נ אבל אי חשיב כמבטל המקח מעיקרו שרי להחזירו וכו'.

30. רב משה בונם קרויס (קול תורה גליון עו עמ' תל)

בעמ' ק"מ כ' הרב קנר שליט"א בשם הגר"ש מילר שליט"א לחלק בין נתינת בקבוק של סתם יינם במתנה לנכרי להחזירו לאותה חנות דבאופן שמחזירו לאותה חנות שנלקח משם כגון שנכרי קנאו ונתנו לו במתנה שרי דהוא רק כמבטל המקח למפרע משאכ בנותנו במתנה לגוי הרי נהנה מסתם יינם והדברים צע"ג דהמחזיר לחנות אינו בגדר ביטול מקח מעיקרא אלא הוא מקח חדש שנעשה עכשיו דהרי עפ"י חוק אינן מחוייבים להחזיר הכסף למי שרוצה לחזור בו ממקחו וא"כ בודאי המקח הראשון קיים וכו' ואפי' באופן שעושים תנאי להדיא שהמחזירו יוכל לקבל כסף בחזרה מסתבר טובא דאין כוונתם לבטל המקח למפרע אלא שמסכימים לחזור ולקנותו וא"כ אין נראה להתיר.

תשובת הרב קנר: הנה מה שהבאתי בשם הגר"ש מ שלינריא דהוי ביטול מקח פשוט שזה רק במקום שהלוקח זכאי להחזיר דיף ההבנה בדרכי המסחר בחנויות כאלו וכשם שהיכן דרשאי להחזיר ע"פ דין תורה דיינין ליה כביטול מקח כמו בבתי ערי חומה שאם המוכר יכול לפדות שדהו לוקח אינו יכול לעכב עליו הוי ביטול מקח ה"ה אם הלוקח מתנה כן שאם ירזנה יתחייב המוכר להחזיר לו דמיו ג"ב הוי ביטול מקח כמסר בשרע הרב הל' רבית סי' נ"ה. וניתן להוכיח כן גם ממה שמחזירים לו אותו מחיר ששילם בשעת המקח בין הוקרו או הוזלו הרי שאינו מקח חדש אלא ביטול מקח הראשון... גם המס ששילם מוכח דהוי ביטול מקח דאם היה מקח חדש לכאן ע"פ חוק המדינה מחוייב בעל החטת לשלם מס ע"ז ולמה יחזיר לו מה ששילם עבור המס